

Miksi todistaa?

”Se on hyvää ja mieluista Jumalalle, meidän pelastajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.” (1. Tim. 2:3, 4, RK 2012.)

Avaintekstit:

Jaak. 5:19, 20;
Luuk. 15:6;
Sef. 3:17;
Joh. 7:37, 38;
1. Tim. 2:3, 4,
RK 2012;
2. Kor. 5:14, 15.

Jumalan suuri kaipaus on, että ihmiset kaikkialla vastaisivat hänen rakkautensa, hyväksyisivät hänen armonsä, muuttuisivat hänen Henkensä voimasta ja pelastuisivat hänen valtakuntaansa. Hänen suurin halunsa on pelastaa meidät. Hänen rakkautensa on ääretön. Hänen armonsä on mittaamaton. Hänen myötätuntonsa on loppumaton. Hänen anteeksiantonsä on ehtymätön. Hänen voimansa on rajaton. Pakanoiden jumalat vaativat uhreja, mutta meidän Jumalamme on itse antanut yliveraisen uhrin. Olipa oma halumme pelastua kuinka suuri tahansa, Jumalan halu pelastaa meidät on vielä suurempi. ”Se on hyvää ja mieluista Jumalalle, meidän pelastajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.” (1. Tim. 2:3, 4, RK 2012.) Jumalan sydämen kaipuu on pelastaa minut ja sinut.

Todistamisessa on kyse Jeesuksesta. Siinä on kyse siitä, mitä hän on tehnyt pelastaakseen meidät, miten hän on muuttanut elämäämme ja miten mahtavia totuuksia hänen sanastaan löytyy – totuuksia, jotka paljastavat meille, kuka Jeesus on ja miten kaunis hänen luonteensa on. Miksi sitten pitäisi todistaa? Kun ymmärrämme, kuka hän on ja kun olemme kokeneet hänen armonsä ihmeet ja hänen rakkautensa voiman, emme voi olla hiljaa. Miksi pitäisi todistaa? Osallistuessamme työhön hänen kanssaan saamme myös osallistua siihen iloon, että näemme ihmisten pelastuvan hänen armostaan ja muuttuvan hänen rakkaudestaan.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 4.7.2020

PELASTUS- MAHDOL- LISUUDEN TARJOAMI- NEN

Jumala tarjoaa päivittäin ihmisille kaikkialla mahdollisuuksia oppia tuntemaan hänet. Hän tekee työtään ihmisten sydämessä Pyhän Henkensä kautta. Hän paljastaa itsensä luonnon kauneudessa ja monimuotoisuudessa. Maailmankaikkeuden valtavuus, järjestys ja symmetria kertovat äärettömästi Jumalasta, jolla on rajattomasti viisautta ja loputtomasti voimaa. Hän järjestää ja sallii elämäämme tilanteita, jotka vetävät meitä hänen puoleensa.

Vaikka Jumala paljastaa itsensä Henkensä antamien vaihtelujen, luonnon ihmeiden ja johdatuksensa kautta, selkein ilmoitus hänen rakkaudestaan löytyy Jeesuksen Kristuksen elämästä ja työstä. Kun kerromme toisille Jeesuksesta, tarjoamme heille parasta mahdollisuutta löytää pelastus.

Lue Luuk. 19:10 ja vertaa sitä Jaak. 5:19, 20. Mitä Luukkaan evankeliumi opettaa meille Kristuksen maan päälle tulon tarkoituksesta? Miten me voimme tehdä yhteistyötä Kristuksen kanssa hänen työssään pelastaa kadonneet?

Jaakobin mukaan se, "joka palauttaa syntisen harhatieltä, pelastaa hänet kuolemasta" (Jaak. 5:20). Roomalaiskirje vahvistaa ajatuksen. Roomalaiskirjeen lukujen 1 ja 2 mukaan sekä pakanat, jotka ovat nähneet Jumalan ilmoituksen luonnossa, että juutalaiset, jotka ovat saaneet Jumalan profeettallisen ilmoituksen kirjoituksissa, ovat kadoksissa ilman Kristusta. Roomalaiskirjeen luvuissa 3-5 apostoli Paavali paljastaa, että pelastus tulee armosta ja yksin uskon kautta. Luvuissa 6-8 Paavali kuvailee, miten armo, joka vanhurskauttaa jokaisen uskovan, on samalla pyhittävää. Luvussa 10 hän sanoo, että "[j]okainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu" (Room. 10:13). Heti perään hän korostaa, ettei kukaan voi huutaa avukseen sitä, johon ei usko, ja ettei kukaan voi uskoa siihen, mistä ei ole kuullut ja ettei kukaan voi kuulla, ellei joku kerro hänelle (Room. 10:14, 15). Jumalan pelastussuunnitelmassa olemme yhdyslenkkejä, joiden on tarkoitus saavuttaa kadonneita ja tuoda heidän tietoonsa evankeliumin ihanuus.

Todistamme ihmisille siksi, että voimme tarjota heille heidän parhaan mahdollisuutensa. Mikä on osamme Jumalan suunnitelmassa lunastaa ihmiskuku? Kuinka moni on kuullut evankeliumin sinun huuliltasi?

JEESUKSEN ILAHDUTTA- MINEN

Sinulta on varmasti kysytty joskus: ”Miten päiväsi sujuu?” tai ”Onko sinulla kaikki hyvin tänään?” Mitä jos esittäisit tällaisia kysymyksiä Jumalalle? ”Jumala, miten päiväsi sujuu?” Millaisen vastauksen luulisit saavasi? Ehkä vastaus kuuluisi jotenkin näin: ”Päiväni on ollut erittäin vaikea. Kyyneleet täyttivät silmäni niillä tuhansilla pakolaisleireillä, jotka olivat täynnä viluisia, nälkäisiä ja itkeviä lapsia. Kävelin maailman ahtaimmin asuttujen kaupunkien kaduilla ja itkin köyhien ja kodittomien kanssa. Sydämeni särkyi hyväksikäytettyjen naisten ja pelokkaiden lasten tähden, joita myytiin seksiorjiksi. Sain todistaa sodan hävityksen, luonnonkatastrofien tuhoavat seuraukset ja vammauttavien ja tappavien sairauksien mukanaan tuoman tuskan.” Vastaisitko kysymällä: ”Mutta Herra, onko mitään, mikä saa sinut riemuitsemaan? Onko mitään, mistä sydämesi iloitsee? Onko mitään, mikä saa sinut laulamaan?”

Lue Luuk. 15:6, 7, 9, 10, 22-24, 32. Miten kertomukset päättyvät? Mitä niiden päätökset paljastavat sinulle Jumalasta?

Koko taivas riemuitsee, kun kadonneet löytyvät. Maailmassa, joka on täynnä tauteja, katastrofeja ja kuolemaa, voimme ilahduttaa Jumalan sydäntä jakamalla hyvän uutisen pelastuksesta toisten kanssa. Yksi suurimpia motivaatiotekijöitä Kristuksen rakkaudesta kertomiseen on tieto siitä, että se ilahduttaa Jumalan sydäntä. Aina kun tuomme ilmi hänen rakkauttaan, koko taivas laulaa.

Lue Sef 3:17. Mikä on Herramme reaktio, kun vastaanotamme hänen pelastavan armonsa?

Kuvittele seuraava tilanne: todistuksesi seurauksena joku mies, nainen, poika tai tyttö vastaanottaa Jeesuksen henkilökohtaisena Vapahtajanaan. Jeesus iloitsee. Koko taivas puhkeaa laulamaan mukaansatempaavaa laulua, ja voimallinen Pelastajamme iloitsee kääntyneestä yksilöstä laululla. Mikä voisi olla palkitsevampaa tai antoisampaa kuin se, että tietää oman todistuksen ilahduttavan Jumalan sydäntä tässä surun maailmassa?

ANTAMALLA KASVAA

Kuollutmeri on matalin kohta maailmassa. Sen pinta on 423 metriä merenpinnan alapuolella, mikä tekee siitä maailman matalimmassa paikassa sijaitsevan meren. Jordanjoki virtaa Gennesaretinjärvestä ja kiemurtelee Jordaninlaakson läpi Kuolleeseenmereen, johon virtaus päättyy.

Kuuma, kuiva erämaailmasto, jossa auringonvalo on polttavaa, saa veden haihtumaan melko nopeasti. Koska Kuolleenmeren suola- ja mineraalipitoisuus on korkea (33,7 %), sen vedessä ei voi juuri mikään elää. Siellä ei ole kaloja, eikä kasveja; vain joitakin mikrobeja ja bakteereita merenpohjassa.

Kristillisessä elämässämme on myös näin. Jos elämäämme virrannut Jumalan armo ei virtaa meiltä eteenpäin toisille ihmisille, jääme pysähtyneeseen tilaan ja meistä tulee yhtä elottomia kuin Kuolleestamerestä. Kristittyinä meidän ei tulisi elää näin.

Lue Joh. 7:37, 38 ja Luuk. 6:38. Kuolleenmeren vertauksen mielessä pitäen mikä on luonnollinen seuraus siitä, kun uskovat vastaanottavat elävän veden raikaita virtoja Kristukselta?

”Jumala olisi voinut saavuttaa tarkoituksensa ja pelastaa syntisiä ilman meidän apuammekin, mutta jotta luonteemme voisi kehittyä Kristuksen luonteen kaltaiseksi, meidän on otettava osaa hänen työhönsä. Päästäksemme kerran hänen iloonsa – iloon nähdä hänen uhrinsa välityksellä lunastettuja sieluja – meidän täytyy osallistua hänen työhönsä heidän vappauttamisekseen.” (4AO 113.)

”Niiden, jotka haluavat olla voittajia, on astuttava ulos itsekokeskeisyydestään; ainoa tapa, jolla tämä suuri asia voidaan saada aikaan, on se, että alamme vahvasti kiinnostua toisten pelastuksesta.” (FE 207.)

Me kasvamme samalla kun kerromme toisille, mitä Kristus on tehnyt elämässämme. Jos ajattelemme kaikkea sitä, mitä olemme saaneet Kristuksessa, mikä muu kuin mitä viheliäisin itsekkyyys voisi estää meitä jakamasta toisten kanssa sen, mitä olemme itse saaneet? Jos emme kuitenkaan kerro uskostamme toisille, hengellisestä elämästämme tulee yhtä seisahtanutta kuin Kuollutmeri.

Millaisia omat kokemuksesi ovat olleet todistaessasi toisille, rukoillessasi heidän kanssaan ja palvellessasi heitä?

USKOLLISUUS KRISTUKSEN KÄSKYLLE

Uskollisuus Kristukselle vaatii sitoutumista hänen tahtonsa noudattamiseen. Se vaatii kuuliaisuutta hänen käskyilleen. Siitä seuraa, että ihmisen sydäimestä löytyy sama halu kuin Kristuksella on pelastaa kadonneita. Tärkeiksi tulevat asiat, joita Kristus pitää tärkeinä.

Lue 1. Tim. 2:3, 4, RK 2012 ja 2. Piet. 3:9. Mitä jakeet kertovat Jumalan sydäimestä? Mikä on hänelle tärkeintä?

Jumalalla on palava halu pelastaa ihmisiä. Mikään muu ei ole hänelle niin tärkeää. Hänen harras tahtonsa on, että "kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden" (1. Tim. 2:4). Hän "ei halua kenenkään tuhoutuvan vaan tahtoo, että kaikki kääntyisivät" (2. Piet. 3:9). Tähän tekstiin viitaten *The SDA Bible Commentary* mainitsee, että kreikan kielen tahtomista tarkoittava sana *bulomai* ilmaisee "mielen taipumusta, kuten 'halua' tai 'kaipausta'". Selitysteos tekee myös valaisevan huomion pienestä "vaan"-sanasta. Sitä käytetään tässä "asettamaan vastakkain virheelliset Jumalan luonteesta tehdyt johtopäätökset, joissa ajatellaan hänen ehkä haluavankin joidenkin tuhoutuvan, ja se totuus, että hän toivoo kaikkien pelastuvan" (7BC 615). Kristuksen käsky meille osallistua hänen työhönsä hänen rakkautensa, armonsa ja totuutensa todistajina kumpuaa hänen halustaan pelastaa koko ihmiskunta.

Lue Ap. t. 13:47 ja vertaa kohtaan Jes. 49:6. Kenelle jae oli alun perin tarkoitettu? Miten apostoli Paavali soveltaa sitä?

Joskus Vanhan testamentin profetioilla on useampi sovellus. Apostoli Paavali ottaa profetian, jolla viitattiin alun perin Israeliin ja profeetallisesti Messiaaseen (ks. Jes. 41:8; Jes. 49:6 ja Luuk. 2:32), ja soveltaa jaetta Uuden testamentin seurakuntaan. Jos seurakunta laiminlyö tai vähättelee Kristuksen käskyä, se menettää olemassaolonsa tarkoituksen, eikä se täytä profeetallista kutsumustaan maailmaa kohtaan.

Millaiset vaarat uhkaavat seurakuntaa, jos se muuttuu niin sisäänpäin lämpiäväksi, että se unohtaa, mikä sen tarkoitus alun alkaen oli?

RAKKAUS MOTIVOI

Tällä viikolla olemme keskittyneet vastaamaan kysymykseen: ”Miksi todistaa?” Olemme oppineet, että kertoessamme uskostamme meillä on ilo tehdä yhteistyötä Jumalan kanssa hänen lähetystehtävässään pelastaa maailma. Todistuksemme hänen rakkaudestaan tarjoaa ihmisille mahdollisuuksia pelastua, sillä he näkevät selkeämmin hänen armonsa ja totuuden.

Todistaminen on myös yksi Jumalan keinoista kasvattaa meitä hengellisesti. Jos olemme hiljaa siitä, mitä Kristus on tehnyt meille, emmekä kerro toisille, aito hengellinen elämä kuihtuu meistä.

Todistaminen yhdistää sydämemme Herran sydämeen – hänen, joka kaippaa nähdä koko ihmiskunnan pelastuvan. Todistaminen on kuuliaisuutta hänen käskylleen. Tämän päivän osuudessa paneudumme siihen, mikä on kaiken todistamisen tärkein motiivi.

Lue 2. Kor. 5:14, 15, 18-20. Mikä motivoi Paavalia kestämään koettelemuksia, vaikeuksia, vastoinkäymisiä ja ahdinkoa evankeliumin tähden? Mistä löydämme saman motivaation palvella Kristusta?

Apostoli Paavalia motivoi rakkaus. Ihminen voi tehdä rakkauten tähden asioita, joita hän ei tekisi mistään muusta syystä. Kun apostoli julistaa: ”Kristuksen rakkaus pakottaa meitä”, hän lausuu iankaikkisen totuuden. Sana ”pakottaa” tarkoittaa ’vaatii’, ’yllyttää’, ’ohjaa’ tai ’motivoi suuresti’. Kristuksen rakkaus hallitsi Paavalin tekoja ja motivoi hänet todistamaan. Kutsumuksessaan lannistumattomana ja määrätietoisena hän kertoi pelastussuunnitelmasta kautta koko Välimeren alueen.

”Rakkauten täytyy saada sijaa sydämessä. Tunnollisen kristityn toiminnan vaikuttimena on syvä rakkaus Mestariinsa. Rakkaudesta Kristukseen versoo hänen epäitsekäs kiintymyksensä veljiään kohtaan.” (KI 401.)

Kun todella ymmärrämme sen suuren uhrauksen, jonka Kristus teki puolestamme, hänen rakkautensa täyttää meidät, ja meidän on suorastaan pakko kertoa toisille, mitä Kristus on tehnyt hyväksemme.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 6, s. 11–15 tai *Apostolien teot*, s. 11–16 ja *Alfa ja omega*, osa 5, s. 369–376 tai *Aikakausien Toivo*, s. 788–795 tai *Rakkaudella Isältä*, s. 611–615.

Uuden testamentin seurakunta oli vaarassa olla ymmärtämättä oman olemassaolonsa tarkoitusta. Ellen G. White kuvailee vaaraa näin: ”Jerusalem seurakuntaa kohdannut vaino johti siihen, että evankeliumin työ jatkui entistäkin ponnekkaampana. Sananjulistus oli menestynyt tuossa paikassa, ja oli olemassa vaara, että opetuslapset jäisivät sinne liian pitkäksi aikaa eivätkä muistaisi, että Vapahtaja oli käsenyt heidän mennä kaikkeen maailmaan. He unohtivat, että voimaa pahan vastustamiseen saadaan parhaiten ulospäin suuntautuvalla toiminnalla, ja alkoivat ajatella, ettei heillä ollut tärkeämpää tehtävää kuin suojella Jerusalem seurakuntaa vihollisten hyökkäyksiltä. Sen sijaan, että he olisivat opettaneet uusia käännyttäjiä viemään evankeliumia niille, jotka eivät olleet sitä kuulleet, heitä uhkasi vaara, että he valitsisivat suunnan, joka johtaisi kaikki tyytymään jo saavutettuihin tuloksiin.” (6AO 75.)

Keskustelunaiheita:

1. Tutki huolella yllä olevaa lainausta Ellen Whitelta, varsinkin viimeistä virkettä. Miksi meidän on tänäkin päivänä oltava tietoisia tästä samasta vaarasta? Miksi tällainen asenne olisi niin järkyttävän väärin kohtaamiemme lähetyshaasteiden edessä?

2. Miksi jokainen evankeliumi päättyy samanlaiseen käskyyn? Lue Matt. 28:18–20; Mark. 16:15, 16; Luuk. 24:46–49 ja Joh. 20:21. Mitä käsky tarkoitti ensimmäisen vuosisadan uskoville? Mitä sen tulisi tarkoittaa meille tämän päivän ihmisille?

3. Voiko todistamisesta ja palvelemisesta tulla joissakin tilanteissa aidon hengellisyuden korvikkeita? Jos voi, niin miten? Miten voimme varoa tätä ansaa?

4. Keskustelkaa vastauksistanne tiistain tutkisteluosuuden viimeiseen kysymykseen koskien sitä, miten todistaminen ja palveleminen ovat vaikuttaneet hengelliseen kasvuusi. Mitä sellaista olet oppinut, joka voisi auttaa toisiakin? Millaisia virheitä olet tehnyt, ja miten voisit niistä oppineena auttaa toisia välttämään niitä?